

IN VUUR
EN VLAM

LOTTE
LAAT MAAR

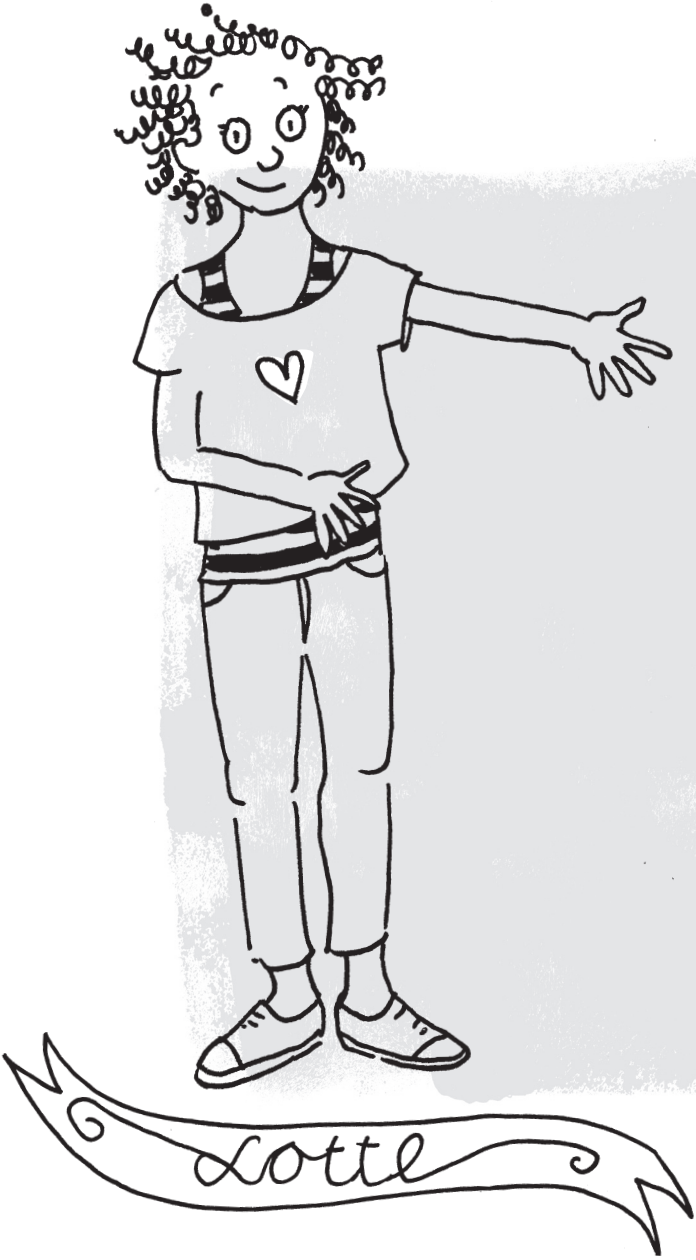
WILLEKE BROUWER

In vuur en vlam

WILLEKE BROUWER

KokBoekencentrum Uitgevers • Utrecht

AMBULANCES
EN OEVER-
SPINNEN

'Lotte! Kom!'

Ik fiets het schoolplein op en schrik van de ambulance die om de hoek staat. Op het plein.

Liz staat naar me te roepen. Er staan heel veel kinderen tussen de ambulance en de ingang van de school. Ik zie niet wat er aan de hand is. Terwijl ik sta te kijken, komt er een politieauto het plein op rijden.

'Wat is er gebeurd?' vraag ik aan Liz.

'Weet ik niet!' zegt Liz, op haar tenen staand. 'Ik kan het niet goed zien! Ik zet gauw mijn fiets in het fietsenrek en loop met Liz mee naar de plek waar zo ongeveer de hele school staat te kijken. Iemand roept: 'Er is iemand uit de ringen gevallen!' Een ander zegt: 'De directeur is niet goed geworden!'

Weer iemand anders denkt dat er ingebroken is.

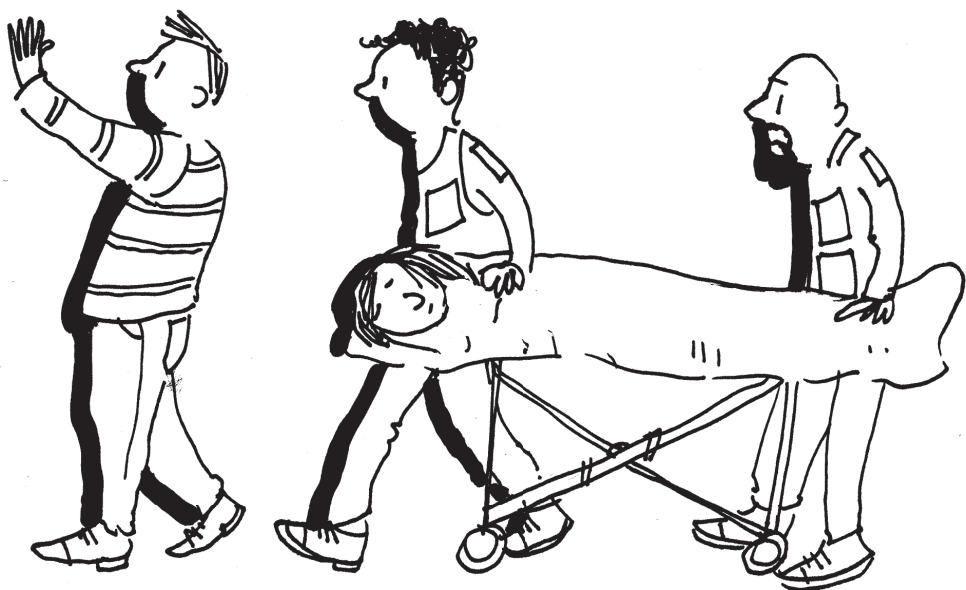
Dan komt er beweging in de groep dringende kinderen bij de ingang van de school.

'Aan de kant! Niks ernstigs, jongens! Ga naar jullie lokalen.' Het is meneer Stuij, de directeur, die iedereen weg probeert te krijgen.

lekker
schoolboeken
stelen!

O, dan zal de ambulance niet voor hem zijn...
Hij loopt tussen de leerlingen door. Hij heeft nogal
een dikke buik die naar voren steekt. Met zijn handen
gebaart hij dat iedereen ruimte moet maken.
Twee ambulancebroeders lopen met een brancard tussen
hen in achter de directeur aan. Op de brancard ligt...
huh? Mevrouw Cohen!
Ze heeft haar ogen dicht en ziet er bleek uit.

'Mooi,' zegt Levi, die achter me staat. 'Dan hebben we
straks geen maatschappijleer.'

'Doe normaal!' zegt Liz boos. 'Dat zég je niet!'

'Het is toch zo?' zegt Levi.

We negeren Levi verder maar. Van andere kinderen horen we wat er gebeurd is. Mevrouw Cohen was plotseling in elkaar gezakt. De huisarts die erbij geroepen was, wilde dat ze voor de zekerheid naar het ziekenhuis ging.

'Pffffff,' zeg ik, 'wat eng!'

Heel veel tijd om mevrouw Cohen zielig te vinden hebben we niet, want onze eerste les begint.

Meneer Veldhuis van biologie, alias 'de Tuinkabouter', heeft wilde plannen voor een klassenuitje.

'We gaan naar de Weerribben!' zegt hij enthousiast.

Hij laat op het digibord een landschap zien van eh... veel bomen. En water.

Ik zeg tegen Liz: 'Wat kan daar nou leuk aan zijn?'

Meneer Veldhuis denkt daar duidelijk anders over.

'In de Weerribben zijn heel veel bijzondere planten en dieren te vinden. Je moet er wel de tijd voor nemen, want ze laten zich niet zomaar zien!'

Ik vind dat best, dat je die planten en dieren niet ziet.

we hebben meneer
Veldhuis zelfs
2! per
week

hij geeft ook

→ **AARDRIJKS-
KUNDE**

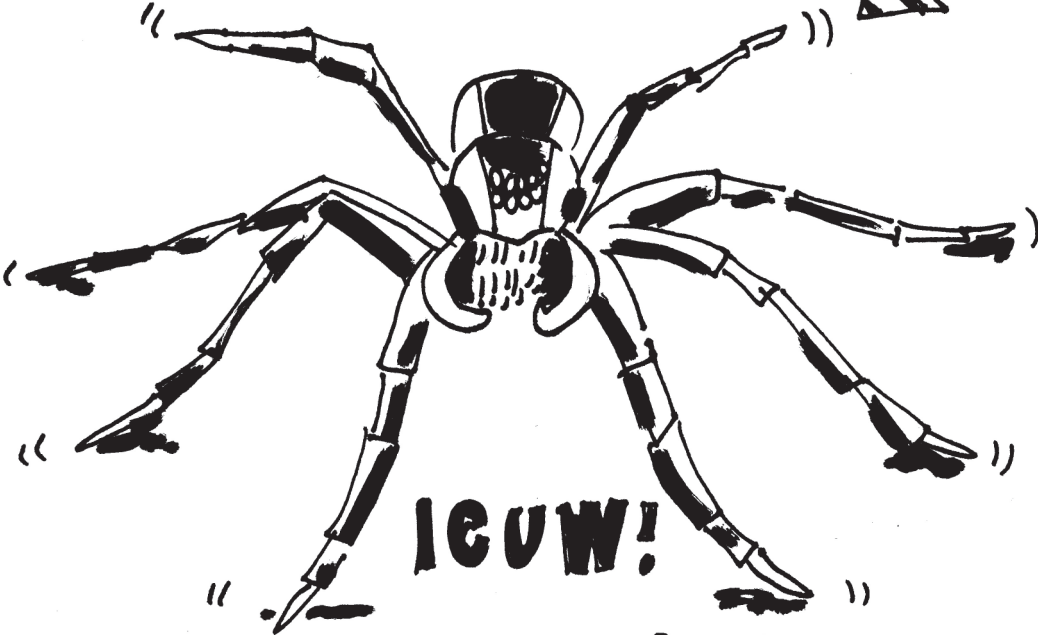
Daar kan ik prima mee leven. Dat scheelt ook nog een hoop tijd.

Liz kijkt me aan met een gezicht van: serieus?

Meneer Veldhuis is niet te stoppen. Hij praat door over trilvenen, kikkerbeet, oranjetipjes, ruggenzwemmers en de oeverspin.

OEVERSPIN

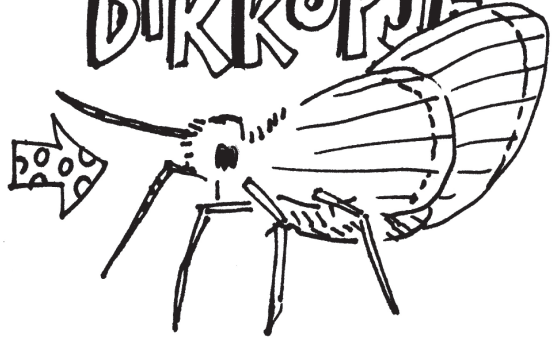
IEUW!

(**SPIN** van het jaar **2020**)

(WAAAAT?) (IEUW!!!)

Op het digibord staan nu allerlei enge insecten.
'IEUW!' roept Charlotte, die de oeverspin ziet. 'Ik ga
niet mee!

DIKKOPJE

'Dat dikkopje ziet er gezellig uit!' zegt Liz. Kees vindt het allemaal wel interessant.

Hij roept: 'Zitten er ook dodelijke insecten, meneer Veldhuis?'

Meneer Veldhuis kijkt de klas rond en zucht.

'Jongens,' zegt hij. 'Doe eens rustig! Dat is niet genderneutraal, meneer!' zegt Kees. 'U moet mensen zeggen. Of kinderen. Of hen.'

'Een hen is een kip, toch?' zegt Lucas.

'Ja, ja,' zegt meneer Veldhuis. 'Hoe dan ook, doe eens rustig!'

Hij deelt A4'tjes uit.

Er staan allemaal namen op die ook op het digibord staan.

En nog veel meer.

'Het is de bedoeling dat jullie gaan turven hoeveel van

deze dieren en planten jullie zien in de Weerribben,' zegt meneer Veldhuis enthousiast.

'Dit wordt het uitje van mijn dromen! zeg ik tegen Liz.

De rest van de les leren we alles over de flora en fauna van de Weerribben en trouwens ook waar die Weerribben ergens liggen.

Fati zit te griezelen.

'Ik denk niet dat ik kan,' zegt ze.

'Maar ik heb nog helemaal geen datum genoemd,' zegt meneer Veldhuis.

'Nee,' zegt Fati. 'Maar toch kan ik dan niet.'

In de pauze heeft iedereen het over mevrouw Cohen.

Levi vraagt zich af waarom er ook een politieauto bij was. 'Misschien had ze wel gevochten!'
'Cool!' zegt Mark. 'Stiekem heeft ze een oogje op de directeur en hij wilde niet. Dus gingen ze matten.'
'Of,' zegt Liz, 'ze waren aan het zoenen en toen viel ze flauw.'
Ik zie het voor me.
'EUW!!!!' Meneer Stuij en mevrouw Cohen zijn allebei al superroud.

Dat kan echt niet,
zoenen.

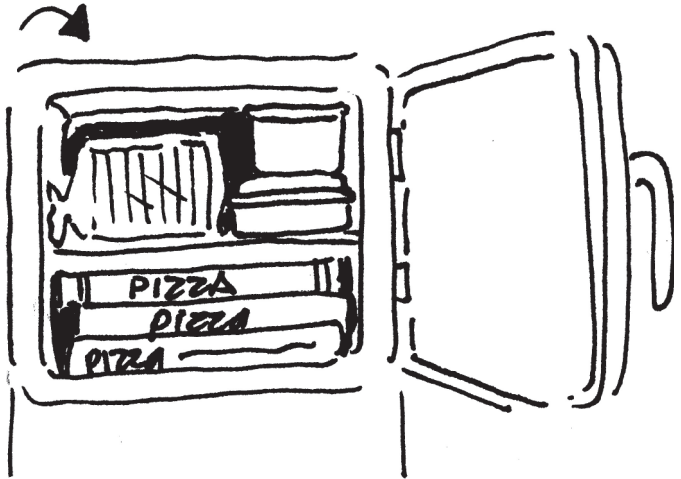
Ping!

Een appje van mama.

Ben je op tijd thuis? Ik MOET echt om half vijf weg!

Pizza's in de vriezer!

dat is goed nieuws!

Lotte

Yo!

Ingewikkeld hoor, het leven in de brugklas. Ben ik eindelijk een beetje gewend aan al dat huiswerk, gaan we op excursie naar de Weerribben. We mogen fijn gaan turven hoeveel oeverspinnen we zien, en waar de kikkerbeet groeit. Boeie! Dan is er nog Mark, maar wat spookt hij ineens uit met Vanessa?

Het ergste van alles is het nieuwe liedje van Daan. Iets met 'TSJOE TSJOE WA, TSJOE TSJOE WA, TSJOE TSJOE WA WA WA...' Dat leert hij op het kinderdagverblijf. Ik kan die juf wel schieten. Gelukkig gaan we gezellig bbq'en met de toneelgroep. Hoewel, gezellig...?

LEES OOK!

